

ΕΤΟΣ 56ον

26 Ὀκτωβρίου 2008

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (2891)

Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Ἡ σημερινή περικοπή εἶναι μία ἀπό τίς τέσσερις, πού ὡς περιεχόμενό τους ἔχουν θεραπείες δαιμονιζομένων ἀπό τόν Ἰησοῦ Χριστό. Κάθε μία ἀπό αὐτές ἀναγινώσκεται σέ διαφορετική περίοδο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους. Ἴσως ρωτήσῃ κάποιος: Γιατί ἔχουμε τόσες φορές τόν χρόνο εὐαγγελικές περικοπές μέ τό ἴδιο περιεχόμενο, τή δαιμονοπληξία;

Ὁ Θεάνθρωπος λύνει τά δεσμά τοῦ διαβόλου

Ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἐνδιαφέρεται νά μορφώσει τόν Ἰησοῦ Χριστό στίς καρδιές τῶν πιστῶν της (Γαλ. 4,19). Γι' αὐτό ἀναζητεῖ βαθύτερα τίς ρίζες τῆς κακίας καί δέν ἀρκεῖται σέ ἀνθρώπινα μόνο μέσα γιά τήν καταπολέμησή της. Ἡ πάλη γίνεται πρὸς τόν διάβολο καί τά μέσα τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι ψυχολογικά καί παιδαγωγικά, ἀλλῆλα πνευματικά.

Ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἔγινε ἄνθρωπος, γιά νά καταργήσει μέ τόν θάνατό Του αὐτόν πού ἐξουσίαζε τόν θάνατο, δηλαδή τόν διάβολο (Ἐβρ. 2,14), καί νά καταστρέψῃ τά ἔργα του (Α' Ἰωάν. 3,8). Μέ ἄλλη λόγια ὁ Θεάνθρωπος, ἔχοντας καταργήσει τή δύναμη τοῦ διαβόλου, θά ἀντικαταστήσῃ τό βασίλειό του μέ τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ-Πατέρα (Α' Κορ. 15,25). Αὐτός εἶναι καί ὁ σκοπός τῆς Ἐνανθρώπησός Του.

Στό ἱερό Εὐαγγέλιο βλῆπουμε μία διαρκή πάλη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐναντία στόν διάβολο. Αὐτή ἡ πάλη ἐπιβεβαιώνεται μέ τά θαύματα σέ δαιμονισμένους, ἀπόδειξη πῶς ἤρθε ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ στή γῆ καί τελείωσε ἡ δαιμονική κυριαρχία. Πολλές φορές ὁ διάβολος φαίνεται πῶς κατευθύνει γεγονότα, πῶς ἡ νίκη του εἶναι βέβαιη. Ἀλλῆ τότε ἀκριβῶς ἡ σθεναρή ἀντίσταση τῶν πιστῶν ἐναντίον του ἀποδεικνύει πῶς ὁ κυρίαρχος αὐτοῦ τοῦ κόσμου εἶναι ἤδη καταδικασμένος (Ἰωάν. 16,11).

Ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν, τήν ὁποία ἐγκαθίδρυσε στή γῆ ὁ Θεάνθρωπος, εἶναι οὐσιαστικά βασιλεία τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως ὁ Θεός, σύμφωνα μέ μία

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τῶν δαιμονιζομένων

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἴδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶς γὰρ χρόνοις συνηροπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσωσιν τὰ δεσμά, ἠλαύνετο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστὶν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλὰ εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτόν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτόν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημοῦ εἰς τὴν λίμνην, καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον, ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὖρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σωφρονούντα, παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθεὶς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτόν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς, λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε, καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

ὠραία εἰκόνα τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, εἶναι ὁ κυρίαρχος τοῦ σύμπαντος, ἔτσι καὶ ὁ ἄνθρωπος δημιουργημένος «κατ' εἰκόνα», εἶναι ὁ κυρίαρχος τῆς γῆς! Στὴν ἐπίγεια, λοιπόν, Βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἄρχοντας εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Ὅταν ὑπακούει στὸν Θεό, ὀδεύοντας πρὸς τὴ θεογνωσία μέσω τῶν μυστηρίων, τελειοποιεῖται. Ἀντίθετα, ὅταν ἁμαρτάνει, ὑποδουλιώνεται καὶ ἐκπίπτει ἀπὸ τὴν πλεονεκτικὴ θέση του στὴ γῆ.

Ὁ διάβολος θέλει τὸν ἄνθρωπο ὑποχεῖρίῳ του. Γι' αὐτὸ καὶ διαρκῶς τὸν ἐξαπατᾷ, ὥστε νὰ μὴν πιστεύει στὴν ἐσχατολογικὴ πορεία τῆς ἐπίγειας ζωῆς του. Ἐπιδιώκει νὰ τὸν τρομοκρατεῖ μὲ τὸν φόβο τοῦ θανάτου. Νὰ τὸν ὀδηγεῖ τελικὰ στὴ διάπραξη τῆς ἁμαρτίας, μέσα ἀπὸ τὴν ὁποία ἐκεῖνος βασιλεύει.

Ὁ δαιμονισμένος πρὶν καὶ μετὰ τὴν θεραπεία του

Τὸ θέλημα τοῦ διαβόλου εἶναι ἡ ἐγκαθίδρυση τῆς ψευτοβασιλείας του στὴ γῆ καὶ ἡ ὑποδουλίωση τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ πετυχαίνει μὲ τεχνάσματα καὶ ποτὲ μὲ τὴ βία. Ἐλεύθερα ὁ ἄνθρωπος, ὅταν ἁμαρτάνει, τὸν προσκαλεῖ. Ὅπως ἡ παρα-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸ, ἐρχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν τὸν συνήντησε κάποιος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὃ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλά χρόνια· δέν ἦταν ντυμένος καὶ δέν ἔμενε σὲ σπίτι ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔκραξε καὶ ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ μὲ δυνατὴν φωνὴν εἶπε: «Τί ἐπεμβαίνεις σ' ἐμέ, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σὲ παρακαλῶ μὴ μὲ βασανίσῃς». Διότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νὰ βγῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Πολλές φορές τὸν ἔπιανε καὶ τότε τὸν ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες καὶ χειροπέδες καὶ τὸν ἐφύλαγαν. Αὐτὸς ὅμως ἔσπαζε τὰ δεσμά καὶ ἐφέρετο ἀπὸ τὸ δαιμόνιον εἰς τὰς ἐρήμους. Τὸν ἐρώτησε δὲ ὁ Ἰησοῦς, «Ποιό εἶναι τὸ ὄνομά σου;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Λεγεὼν», διότι εἶχαν μῆ πολλὰ δαιμόνια μέσα του, καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νὰ μὴ τὰ διατάξῃ νὰ πάνε εἰς τὴν ἄβυσσον. Ὑπῆρχε δὲ ἐκεῖ μία ἀγέλη ἀπὸ χοίρους καὶ ἔβουκε εἰς τὸ βουνό. Καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ τοὺς ἐπιτρέψῃ νὰ μπουῖν εἰς ἐκεῖνους. Καὶ τοὺς τὸ ἐπέτρεψε. Ἐβγῆκαν δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐμπῆκαν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησε ἡ ἀγέλη πρὸς τὸν κρημνὸν καὶ ἔπεσε εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐπνίγηκε. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν τί συνέβη, ἔφυγαν καὶ τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν ὑπαίθρον. Ἐβγῆκαν δὲ μερικοὶ νὰ ἰδοῦν τὸ γεγονός καὶ ἤλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὐρῆκαν τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, νὰ κάθεται κοντὰ στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ντυμένος καὶ σωφρονισμένος, καὶ ἐφοβήθησαν. Αὐτόπαι μάρτυρες ἐπίσης τοὺς εἶπαν πὼς ἐθεραπεύθηκε ὁ δαιμονισμένος. Τότε ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν τὸν παρεκάλεσε νὰ φύγῃ ἀπ' αὐτοὺς, διότι κατείχοντο ἀπὸ φόβον μεγάλον. Αὐτὸς τότε ἐμπῆκε εἰς τὸ πλοῖάριον καὶ ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, παρεκάλεσε νὰ μείνῃ μαζί του, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε νὰ φύγῃ μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Ἔγρισε εἰς τὸ σπίτι σου καὶ διηγοῦ ὅσα σοῦ ἔκαμε ὁ Θεός». Καὶ ἔφυγε καὶ ἔλεγε εἰς ὅλην τὴν πόλιν ὅσα τοῦ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

νομία τῶν Γεργεσινῶν, ἔφερε τὴ δαιμονικὴ ἡγεῶνα στὴν ψυχὴ τοῦ ταλαίωρου αὐτοῦ δαιμονισμένου. Στὸ πρόσωπό του βλῆπει ὁ καθένας ὅλη τὴν ἀθλιότητα τοῦ ἀνθρώπου, ὃ ὁποῖος εἶναι μακριὰ ἀπὸ τὸν Ἰησοῦ Χριστό.

Ὁ δαιμονισμένος εἶναι ὁ δραπέτης ἀπὸ τὴν ἐπίγεια Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἔσπασε τὰ δεσμά τῆς ἀγάπης καὶ τίς ἀλυσίδες τῆς ἀξιοπρέπειας καὶ πλανᾶται στὸν ἔρημο τόπο. Ἐκεῖ πού δέν φυτρώνουν τὰ λουλουῖδια τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ κυριαρχεῖ ὁ φόβος. Κι ἐκεῖ στὶς ἀιχμηρές πέτρες ζώντας, μάτωνε ὅλο τὸ σῶμα του ἀπ' αὐτές. Τὸ πρόσωπό του τραχύ, κατάμαυρο σάν τοῦ ἀφέντη του καὶ τὰ λόγια του κι αὐτὰ χωρὶς καμιά ντροπὴ. Ὁ δαιμονισμένος πρὶν γνωρίσει τὸν Ἰησοῦ Χριστό κατοικοῦσε στὰ μνήματα. Ἦταν γεμάτος φρίκη. Ζωντανὸς νεκρός. Δοῦλος στὰ κάτεργα τοῦ διαβόλου.

Ὁ Θεάνθρωπος ὅμως ἀλλιάζει τὸν προορισμὸ καὶ συνάμα τὴν ἐσωτερικὴ καὶ τὴν ἐξωτερικὴ μορφή τοῦ δαιμονισμένου. Πρῶτα τὸν βλῆπουμε νὰ κάθεται

26 Ὀκτωβρίου 2008: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ,
Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλήτου († 306), ἀνάμνησις
τοῦ γεγονότος σεισμοῦ (740)

Ἦχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Η' – Ἀπόστολος: Β' Τιμ. β' 1-10 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. π' 27-39.

Η ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Νοεμβρίου, Ε' Λουκά.
Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ις' 19-31.

δίπλα στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Αὐτό σημαίνει πῶς ξανάγινε πολίτης τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Καί οἱ πολίτες αὐτῆς τῆς Βασιλείας ζοῦν κοντά στὸν πλυρωτὴ τους μίαν ἰδανικὴ ζωὴ, ὅπως οἱ πρωτόπλαστοι στὸν Παράδεισο.

Ἐκεῖνος ὅμως πού ζεῖ κοντά στὸν Θεό, ἴσκει ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, εἶναι «ιματισμένους καὶ σωφρονῶν», φοράει δηλαδὴ ροῦχα καὶ φέρεται λογικά. Εἶναι ντυμένος μὲ τὴ χάρι τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτὸ καὶ γίνεται ἰκανὸς νὰ ζεῖ σάν ἄγγελος, ἄσχετα ἂν φοράει τὴ σάρκα τῆς γῆς. Ὁ θεραπευμένος πῆλον δαιμονισμένος ἐμπειρικά γνώριζε ποῦ ὁδηγοῦσε ἢ μακριὰ ἀπὸ τὸν Θεὸ ζωὴ. Γι' αὐτὸ δὲν ἤθελε πιά νὰ ἔχει καμιὰ σχέση, ἐπικοινωνία καὶ ἐπαφὴ μὲ τὸν ἀρχηγὸ τῆς πλάνης.

Ἡ ἅγια Ἐκκλησία μας αὐτὰ τὰ θαυμάσια κηρύττει πάντοτε. Καὶ μᾶς καλεῖ σὲ μίαν ἀντίσταση ἐναντίον τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἤδη νικημένος. Ὅμως ἄς προσέχουμε: Θὰ νικηθεῖ, ὁποῖος τὸν ἀκολουθήσει μὲ τὴ θέλησή του (Ἐφεσ. 4,27).

† Α. Χ.

ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΚΑΤΗΧΗΤΩΝ

Στὴν αἴθουσα διαλέξεων τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (Ἰ. Γενναδίου 14, Μονὴ Πετράκη), ἀπὸ τὸν Νοέμβριο ἕως τὸν Μάιο λειτουργεῖ, ἡμέρα Δευτέρα, μίαν φορά τὸν μῆνα ἀπὸ τὴς 7:00μ.μ.–9:00μ.μ., εἰδικὸ ἐπιμορφωτικὸ Σεμινάριο γιὰ τοὺς ἤδη κατηχητές.

Ὁ στόχος αὐτοῦ τοῦ εἰδικοῦ Σεμιναρίου εἶναι ἡ ἐνημέρωση τῶν ἤδη Κατηχητῶν στὰ τρέχοντα κατηχητικὰ δεδομένα καὶ ἡ ἐκπαίδευσή τους, προκειμένου νὰ ἀντιμετωπίζουν τὴς κατηχητικὲς προκλήσεις τῆς ἐπικαιρότητας.

Τὸ ἐναρκτήριο μάθημα θὰ γίνῃ τὸ πρῶτο δεκαπενθήμερο τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου 2008.

• Πληροφορίες:

Καθημερινά, ἀπὸ τὴς 8 π.μ. ἕως 2 μ.μ. στὸ Γραφεῖο Κατηχήσεως καὶ Νεότητος, καὶ τὴς ὥρες λειτουργίας τοῦ Σεμιναρίου. (Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21 Ἀθήνα. Τηλ. 210 7272.347 – 210 7272.346.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκοτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στὸ Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm
